

[Lis Gross.]

støtte til landbruget til imødegåelse af de vanskeligheder, erhvervet har haft med afsætning på eksportmarkederne, et princip, vort parti kan tilslutte sig, og det vil i øvrigt føre for vidt at gå ind på denne problematik i dag. Når vi alligevel må beskæftige os med sagen, skyldes det, at man ikke kan undgå at studse over; at landbruget i sine kalkulationer forudsætter to fremmede medhjælpere. Kun 500 af landets ca. 135.000 landbrug har mere end én fremmed medhjælper, og kun nogle få tusinde har én medhjælper. Jeg kan ikke se rettere, end at den iver, man udviser for, at byerhvervene ikke engang må indregne betalte lønninger, hvis der ikke har fundet modregning sted, står i et skærende misforhold til denne bestemmelse om, at her må man altså udregne hjemmemarkedspriserne efter to fremmede medhjælpere. Vi har fået et konkret eksempel, som vist ikke er helt ude af takt med, hvad der sker på lønområdet i øjeblikket i landbruget, nemlig at en lønstigning på 15 pct. i landbruget vil medføre prisstigninger på 33 øre pr. kg smør og derefter tilsvarende for mælk, fløde og ost. Fjerkræ, kød, flæsk o. lign. vil stige med 11 øre pr. kg. Og så er det, man spørger: er dette rimeligt? Er denne regulering af hjemmemarkedspriserne, altså et område, der i allerhøjeste grad kommer pristallet ved, rimelig? Ja, jeg spørger bare.

Jeg vil tilføje, at der udtrykkelig står i selve lovforslaget, § 13, stk 3:

„Ved monopoltilsynets godkendelse af de priser, der er omhandlet i § 4, stk. 1 og 2, i lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m.; gælder §§ 5 og 7.“

Det af flertallet anførte i betænkningen vedrørende lønindregning på hjemmemarkedspriser strider efter socialdemokratiets mening klart mod lovforslagets tekst, så hvis man vil opretholde det, der er skrevet i betænkningen, må lovens tekst laves om, for efter § 5 kan man kun indregne faktisk afholdte lønudgifter og altså ikke engang løn-

udgifter, hvor modregning ikke har fundet sted.

Et af de problemer, der har været stærkest diskuteret, er vel nok den ejendommelige formulering af § 5, stk. 1, nr. 5. Må jeg i øvrigt ikke henstille til handelsministeren, at han, næste gang han udarbejder en sådan lov, siger a, b, c, for dette her med § 5, stk. 1, nr. 5, ligger det lidt tungt at få forklaret, i hvert fald pressen. Det lykkedes altså ikke at nå frem til enighed i udvalget, men vi opnåede dog tilslutning til, at hele det bevægelige lønsystem og minimallønsområdet ikke vil blive ramt urimeligt sammenlignet med normallønsområdet, og det er derfor præciseret i betænkningen:

„at det er en naturlig bestanddel af minimallønsystemets virkemåde, at der i forbindelse med en forhøjelse af mindstebetalingen finder justeringer sted af lønmottagernes aflønning i overenskomstperiodens løb, og at sådanne justeringer må anses som en indtegrerende del af det bevægelige lønsystem.“

Jeg citerer videre:

„også sådanne justeringer inden for minimallønsområdet, der forudsættes at finde sted under iagttagelse af mæglingforslagets afsnit D. b.; af virksomhederne kan indregnes i priserne.“

Monopoltilsynet giver de berørte virksomheder og erhvervsområder nærmere vejledning om, i hvilket omfang der inden for minimallønsområdet kan indregnes lønstigninger af den foran omhandlede karakter.“

Det er beklageligt, at det ikke lykkedes at forme disse linjer i betænkningen sådan, at de kom ind i selve lovens tekst. Det er jo ikke så forfærdelig godt, hvad vi gør gang på gang her i folketinget, at vi lovgiver via en betænkning. Jeg synes, det skulle have været muligt at få klart frem i selve lovens tekst, hvad det er, man mener. Men nu må altså monopoltilsynet prøve at finde ud af, hvad folketinget egentlig tænker om disse ting, og det samme gælder de masser af er-